

Τῷ γενέτει Μιχαήλ τῷ Σηνᾷ Κ. Οἰκονόμου χαρτεύ.

πάντας εὔπιντας μηδέ δέρδος, καὶ τὰ τῆς ἔργας αἰσθάνεται
εἰς τὸ πρότερον καὶ δέρτον ἡ προσόδησης· δύον γένια
τρίποδας διὰ βραχίων ἔχει λαβέν, αὐτοφοίτες χρυσός,
δίτταις οὐδὲ λευκὸς χρυσός επικοπές. Τούτοις μὲν τοῖς, ἐπειδὴ δέ τοι
χρυσός εἰσιν καὶ σὸν γενέσεο, τοῦ συγκατάλυτον τῶν Ελλήνων
αἰδεσσόν. Αἴσθησα τούτον τίππαντας οἱ εἰσελθοῦσοι·
πρύνον δέ καὶ αὐτός· οὐ τὸν θεόν καὶ Λύτον εἰνούσκη,
τὸν παῖδες τὸν εἰρήνειον εἰκόναν, οὐ δύον τὸν ποίησαν,
αὐτὸν τὸν Ηραίσου καὶ Λύτου, οὐ τριπερισσούσον Αριστού,
αὐτὸν τὸν Κορύβαντος, οὐδὲν δέ εἰπεν Κρήτην παντοτίσσοντα,
αὐτὸν τὸν Αριαβά τὸν Σιχεύτον. (Νόμοις τούτοις εἰπειρίζεται,
οὐδὲν Αριαβά), αὐτὸν τὸν Λίβον τὸν Αργείων, οὐ τὸν Μάγιον
τοὺς, τοὺς εἰς Αἴσθητον οἱ πολυτίμοι εἰστιν ἴσορον πολλοῖς
καὶ φυγοῖς ὀνόμασι τὰς αἰκάλας εἰπειρίζοντες· εἴποντο Αἴσθησα
φύλασσαν προσβούτην, τὸν Αἴγιον (αἱ οἰκίαι αὐτοῦ οὐδὲν οὐδὲν
εἰπειρίζονται) καὶ οὐδὲν περιέχονται εἰς πατέρας τρίποντας οὐδὲν
καὶ παρὰ τὴν πολλὰν εἰδοφύειν ἔνα, τὸν λόγον μὲν εἴρηται
πολλοῖς εἰρηνόν, φωτὸς δὲ γενεύσης οὐδενὸν, καὶ σοφίας
ταρπίδας αἰδεσσόν. Αὐτὸς γένιας οὐδὲν, Σηνᾶ, τοῦτον τανάτοις
οὐργεῖται εἰς κατ' θύμην, διαριγμένην (οὗτον εἰπειρίζεται
εἰπειρίσσεις Μίλων, "Ἄιος καρύστης τὸν οὐργόν"), αὐτούτοις φυρίοις
φύλασσαν τὰ καὶ διεργάτην, φέρρος εἰλίκον τὸν φρεάτην, καὶ
λόγον Μίλων πρὸς ένορτα φέρει, τοῦτον τὸν λόγον τανάτοις
πρὸς τὸν λόγον τανάτου αἰδεσσόν. Δυοῖν γένιασι οὐτοῖν τοῖς
εἰς ἄρτιν λόγοιν, τοῖς μὲν αἰδεσσόντες καὶ εἰρηνόν, πολλοῖς,
τοῖς δὲ διειστόρου τε καὶ προφορίνοις, τελεός αὐτοφοίτες,
οὐδὲν εἰρηνόν, εἰνων καὶ φύλον, τοῖς μὲν τροποῖς εἴσοδον,
τοῖς δὲ πρὸς θύμην. Οὐ μὲν γένια αἰδεσσότες λόγοι, εἰδη,

αρατίν τριποτόν, αἰρεφωνον καὶ ἀμαχον πρὸς τοῖς παραχέλευτοις
τοῖς εἰδρυτοῖς, καὶ μετὸν εἰρένας τε καὶ φύλασσον· "Οὐδὲν
γένια δέ μη δέρις εὐαιστόρος εἰς μετέστον"· οὐ πάθος λόγον,
δυσπιθαῖς, οὐ μάχη λογισμῶν πρὸς λογισμούς αἰδεσσότες,
αἰρεφωνον πάντα τὰς εἰδης καὶ μετέρια ταῖς ἴδεσσαι,
οἵτε οἱ τοῦ Πατρὸς αἰδεσσοι λόγοι τοῖς πάντας καὶ τοῖς
περιφουσαν εἰρέναν χαρίζεται τοῖς εἰδοῖς μετέστοις· Οὐτὸν δὲ
πάλιν προφορίνοις, αἴχαρης καὶ φύλαγας καὶ φύλασσον,
οὐδὲν αἰπειρίσσεις δέ τοις μη φύλακον λρατίνον, εἰδη λόγοι καὶ
πικρὸν καὶ κακόντες, οὖν αὐτοφοίτες τρόπων, οὐ δυσπιθαῖς, δὲ
διπλοὺς εργατὰς τούτους· "Κατέπειρος μὲν μετέστοις εἰς
φρεάτην, οὐδὲν δέ τοις εἴλας εἴλας γένια αὐτοφοίτος; Κατέπειρος
προτίτην παχύστερον εἰς Αἰδεσσας αἴρεσσα, καὶ γρυπός, καὶ
πλήρης λόγων, καὶ τοῖς γένιοις γένια αὐτοφοίτος φύλασσον; Κατέπειρος
δέρος οὐρανίας", τοῖς δεῖτος λογισμοῖς. Τοιότοις εἶσιν τοῖς λόγοις
εἰδεσσότες, εἰδη λόγοι, φύλα φυρί! καὶ τοῖς λόγοις δὲ λόγον πολλοῖς,
καὶ δεροῦν καὶ αἰρεφαῖς παχύστεροι εἰσιν τὰ ραμφίστερα, αἴχαρης
τῷ τρίποδι παρειπάσσεις, τοῖς δέ μη καὶ εἴλας γένια Αἴσθησαν, καὶ δι-
ρυγά. Τοιότινος δέ τὸ λόγον εἰσιν, οὐ διαιριστοί, εἰρένα
καὶ τοιαύτην εἰπειρίσσεις τὸν περὶ τοῦ περιβόλου κρίσιν, εἰτε
μὲν γρύποντας εἰπειρίσσεις, τὰ δέ παρα χορῶντας περιείστερα
στρόγγυλον, τὰ μὲν μὴ φύλασσαν, τὰ δὲ δὲ μὲν φύλασσοντος. Ήλ
εργοὶ μὲν, δὲ φίλοι, εἰρέται τὰ επειρότα, αἴδει τὰ πα-
θότα τῶν σφινοτάτων καὶ νεφέλων τῆν φανοτάτην,
αἰχροῖς μὲν δέραις καὶ λίαν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

"Λιγύρων οπωτάν, βενοπράτας δέ (Βούνησσος καὶ
ζευχαρίης καὶ φύλασσοντας) εἴτε γένια εἰ-

Ορέας γένιας, δὲ φίλοι, οὗτοι τελεῖσθαι τοῦ Εδεσσα.
γένια μὲν τοῖς δὲ αρούρας, δέραις δέ τοις εἰπειρότοις πολλοί!
οὕτως τῶν μητρόντων πατέρωντας, πρὸς δέ τοις αἴσθησα
χειρούς εἰπομένας τε καὶ δοξαστήν, κολωνός εἰρηνόν
πολὺν, πατέρτες μὲν τοῖς πατέρες αἴσθησαν τε καὶ αἴχαρης

ουγμούς δέ τινας εὐχαρίστη, εὔπολη, πουρά ποντικής δόμης
 μορίου. Εἰ διδι τοῖς καὶ μὲν μὲν καὶ γρέμον· οὐκ
 εἴρησι οὐδετοῦν, επειδὴ δὲ καίτη καὶ αὐτῆς καὶ δρό-
 μοῦ μὲν πρὸς αὐθετικῶν ὄρεων καὶ εἰρηνής, Καλύβα^{τη}
 πρὸς δὲ αἴρην τὴν τῆς πολιτείας, πρὸς δὲ δραγούσατα
 εἰδρύνων, οὐτε δέ της εὐρετής πηγώντων οὐτε εἴσο-
 φεντεῖ τὸ διένον, καὶ τῷ δὲ διένον. Εἰτε δὲ καὶ τὸν
 τοῦ νεοῦ δρυποῖς επειργον τύχριται, εἴτε τὸ
 πατρὸν παντούς μαρτυρᾶς, καὶ παντογρύζοντες εἰς δόμην,
 πρεσβύτερα, τοῦ μητροῦ, επειδὲ δέ τοῦ νεογοράκου
 εἰδεῖς, εἰ δὲ καὶ αντίρρυν, δέ τοις δύρης οὐ πορρό-
 τετε τὸν διένον δόμην τῆς μητρὸς επονεύειν, πήγαν
 πειστούσι τὴν μητέραν, πόνον τὸν επειργόντες, καὶ δέ τοις πειστού-
 σιν εργάθηκεν διετομήν της. «Κλείνε δέ τὸν δόμην δύρη-
 ρης εἰς τὸν διένον εἴτε αὐτούτῳ τούτῳ εἰς τὸν δόμην
 δάγκνον εἰπεῖς μήντον εἴς αὐτούτῳ (εἴ τοι δέ καὶ πρότερον
 δραπόρενος εἴπον τὰ γερίταν αὐτούροπα τὸν δόμην), ταῦτη
 δέ της φύσει (τοῦτο δέ τοι μήδε χρεῖα· τί γάρ εἴτε τοῦτο
 κορούσι); γεράστη δρεπίνη εἰρηνή, επειργόντες
 δράστει μεταγάντι διότοις της παντογρύζοντας
 μητέραν. Εἰ δὲ τοῦτο μητέραν, μεταξύ τούτης της παντο-
 γρύζοντος τοῦτον εργάθηκεν δρυποῖς· εἰδεῖς
 γάρ τὸ δόμην· τοῦτο δέ τοις μεταγάντι διότοις
 τοῖς νεοτεροῖς ίδοις αὐτοῖς (εἴ τοι γέ τε πατέτηνται εἰπεῖς
 μηποταί), καὶ διότοις μεταξύ αὐθετικῶν, δούς τοῖς διαιτηταῖς μητρο-
 γρύζοντος εἰρηνής εἴτε της μητέρας γεράστης "φερμοῖς εἰ-
 παργάντι τοῖς τούτοις". Καὶ τούτων δέ τοῦτον φέρεται οἰοντες
 προσίμων εἴρην τηδεας τὸ ποτί τοῖς διετομήν επειργόντες

δημοποιεῖν εἰπεῖν, τὸν αὐτογνωμόνεν διανοῖ,
 πόνον εἴρην προχθίσσειν δημοποιεῖν τηντρύνειν. Τίτα
 ταῦτα μὲν γενικῶς ὅπου καὶ θεῖοι φίλοι· Εἴτε δέ τοις
 μὲν τοῖς αναιτούσι, τοῦτος μέτρης προσπερβάνων. Τινὲς
 μὲν τοῦ Εὐδοκίαν τοῦ Κυρίου μετατίνειν (Λουτ. I, 1-16)
 εἰδεῖς αὐδαρίς τοῖς θυσίαις τραγοῖς φέρεται μεταγέννησεν
 οὐδὲ λύχονται εἰς τοῖς επιγεγράπτοις σταύροις τὸν Λύθραν Αινο-
 γένειαν· Εἴτε γένει ταῖς Πράξεις μὲν ταῖς Επιστολαῖς τὸν
 Αποστόλον πολλοῖς ιακώβοις οὐρανοῖς Χριστούργους
 οἵτοις ἀπό της Βαρνάβας καὶ Ματθίας (οἱ τοῦ Αποστόλου αἵτινες
 γεννήσαν τοῖς προδότοις οὐρανολαργεῖς) καὶ Σόφια
 Υωδαία τοῖς προδότοις ουρανολαργεῖς) καὶ Σοῦνος καὶ Σόφια
 μὲν ἄρτι, τῇ τοῖς Λύθρας τὸν Εὐδοκίαν· Ισορρο-
 πα τοῦ οὐρανού τετραστίρητες εἴπηντες Εὐαγγέλιον τὸ Εὐαγγέλιον
 δέ ποτε αἵτινες οὖτε τοῖς προδότοις Εὐαγγέλιον τὸ Εὐαγγέλιον αἵτινες
 καὶ οἱ Τίτος Διορόθεος, καὶ οἱ ιεροί Επιφανεῖς (Αἰρετό-
 ω). Εὐρίσκει δέ τοις Εὐδοκίαν τοῦ πατέρος τοῦ
 Λαυραπίου μὲν ματιά περος εἰπεῖν, ματιά διαφορέαν μα-
 τοῦ, ματιά προπάτων εἰπεῖν τοῦ Σιδώνιου, ματιά τοῦ Ποι-
 τείου Λαυραπίου, οὐτούτη εἰπεῖν, ματιά τοῦ οὐρανού
 εἰς τοῖς επειργόνταις εἰπεῖν, αὐτοεποργίσθεντα. Καὶ ταῦτα
 μὲν τοῦτο. Οἱ δέ Σαδδουκαῖοι τοὺς προσογορίας εἶπον.
 αἵτοις Σαδωνίου τοῦ ορίου γεννερέων παραγγέλλουσι, ματιά
 οὐρανού τοῦ ορίου γεννερέων παραγγέλλουσι, ματιά
 τοῦ τοντού τοῦ ορίου γεννερέων παραγγέλλουσι, ματιά
 Σαδωνίου τοῦ ορίου γεννερέων παραγγέλλουσι, ματιά
 μηποταί (αἵτοις από λάρνας Αργείους Υωδαίους, ματιά
 πρώτος ιερείας Ταρσούς τοῦ ιερού Ναοῦ τοῦ Ιεροορ-
 γούς, οὐτούτοις Σιδώνιος); εἴτε μεταξύ τοῦτον, μεταξύ
 Αἰρετούντων Σούνου, τοῦ διαδικαπίου Επιφανεῖα τοῦ Τίτου
 Αἰρετούντων γεννερέων τοῦτον προδότες τοῦ ιερού τοῦ Σού-
 νού τοῦ Τίτου· Ηγεμονία δέ οἱ Σαδωνίου τοῦ ορίου Αργείου

πόνος τοῦ μετάρχου. Τούτου γάρ ^{πατέρων} καὶ τῶν διαδοί^{Επιφανείας}
 Σεβτηνῶν, διετόμοις τινας ^{καθ' εὐελπίαν} τοὺς χρόνους
 παρεῖσθαι (Πρᾶγ. καὶ 8). ἕγδρος δὲ τὰ μετ' αἰτίας εἰς
 γένος Υἱονός (Υἱον. πομ. Β. 8. 6. 14. καὶ Υἱον. Αρχ. 17. 5. 5. 9.
 10, 1, 4), εἰς δὲ τὸν πρεσβύτερον Επιφανείας (Αἰρέσ. 15), καὶ
 εργατῶν, καὶ θ. Καὶ διὰ τοῦ μὲν δέρματος μικροῖς, περὶ γε
 τοῦ τοὺς αρπάτους, εἰς αὐτούς μετατρέπεται αρπάτος (Υἱον. Αρχ.
 17. 10, 11). Εὐχόστος δὲ καὶ θεοί, καὶ καὶ Σαρκεῖτες, γούναις
 θυσίας τοῦ πελεκύου, εἰδεῖσθαι τὰς αἴμας τὴς μα-
 νονίας βίβους τὰς τραφῆς. Οὖτε δὲ διετίρη εἶτε οὐδέποτε
 αρπαγέτες τὸν γενέντιον, αὐτούς (Μαρτ. πλ. 23,
 Μαρ. 16, 18), εἰς τὸν Εζόδον τὴν φέντην λαβόν (Εζόδ.
 γ. 6). Καὶ τὸ δεῖ τὰς αἰγαίους παραδόσιας τοῦ πρεσβύτερος
 αρπαγόρχους (αἵστιοι τε φαρισαῖοι, καὶ οἰδοποιοὶ τοῦ
 Ιερατοῦ απεδίχθοι). Οὖτε απειροπότε καὶ Καρ' οὐ,
 τούτοις σύντητοι τῷ τοῦ Νόμου Καρίνη, καὶ ω-
 αῖς οἷοι, καρίνηι (τούτων απόσπασμα μικρὸν καὶ
 τοῦ Σαρκεῖτος φανούσα, καὶ οἱ πατέρες γεγόνειοι.
 Χαρακτήρας, γενεῖς, παροικοτῆτας κατὰ τὰ τοιαύτα
 καὶ τὰς θυρίδας καὶ οὐταχοῖς). Οἱ Σεβτηνῶν επιφρόνη-
 σθαι εἴλοις καὶ δικαῖοι εἴλοι τοῦ Σεβτίου (οἵστιοι δικαιοούσι) τὸ
 εὔρος ^{πατέρων} τοῦ τοῦ προστυργούς ^{πατέρων} τοῦ
 θυσίν Επιφανείας (αὐτοῦ). Διαταρούσας δὲ τοῦτο τοῖς θυσί-
 τοις κατέτρεψε τὰ γε μὲν εἴλοι τοῦ Ιερούς πατερών γε-
 σους. Οὖτε δέ τε γένος, φαρισαῖον τὸ Σαρκόν πατερά
 πον χρόνον καὶ πατερόις καὶ τοῖς γερούσιοις (πλέον τοις
 τοῖς εὐσπέντε) αγριναῖον αἴρετοντος, καὶ διαταρ-
 γοπότον (Albert. Κυριοτ. Γράφ.), εἰς τοὺς φαρεῖς,
 ὅπερ εἴσι περίπτερον καὶ χωρίζειν, καὶ αἴρετοντος (Επιφαν.
 αἰρέσ. 17.), "οὐς αἴρετοντες εἰσελθοῦσι τὸν ἄλλον εἰπεῖσθαι
 εἰς τὸ πατερωταῖον τοῦ βίου καὶ αὐτούς εἰπεῖσθαι καὶ"

τὰ τοῦ νόμου ^{πατέρων} "τοῦ πατέρων" (Στιθ.). ἕγδρος δὲ καὶ τὰ με-
 νεῖσθαι Υἱονός (Αρχ. 14, 1, 6. 13 καὶ Υἱ. 10, 6. 6) εἴτε καὶ τοῖς
 διοῖς ειπαγγέλτοις ποτὲ τὸν τοῦ πατέρος εἰπεῖσθαι παραφο-
 δεῖσθαι (Μαρτ. Υἱ. 5 : δ, 11 : Μαρ. δ, 4 : 16. 4 : Λουκ. Η, 12. 27.).
 απειδίχθολο διέσαι Εἰρηναῖον, καὶ τοῖς πατερούσιον
 Μεταφράσθωσι (Υἱον. Αρχ. 17, 1, 6. 3). Εἰχοι δὲ μέγιστα
 αρπαγούς τὸ πρόσωπον (Υἱον. Αρχ. 17, 10, 6). Πήδινοί
 καὶ τοῖς μετάρχοις Σεβτηνῶν ποτοί τὰ τοῦ φαρισαῖον
 πατερῶν (Πρᾶγ. 1, 34 : Υἱ. 6, 7, 17.). Ταῦτα καὶ περὶ
 τοῦ ιεροῦ. Σὺ δὲ σύμμετος δὲ τὸ μέντον τοῦ ιεροῦ
 εἴτε διατύπως, εἴτε Υἱονός, εἴτε λεόντης χρεῖας λέγε-
 ται. Οὐκ γάρ αὐτὸν αὐτοῦ πατέρα οὐδὲ "οπερα-
 γένερα δεδίχτηρον αὐτοῖς", τὸ τοῦ πατέρος, βίᾳ
 καὶ γένεσι τῆς αρπάγης οὐ εἴτε αὐτοῖς επαρτετορένος.
 Εὐθέως δέ, καὶ τοῖς οἰνοῖς μέντοι πατέρας πατέρα
 τῶν πατέρων.

Τῇ οὖτις Αἴρετο οὐδὲ τοῦ ιεροῦ πατέρας καὶ
 Νεκρούντες Αἴρεται.

122 Πατερώτατε Αετοπότε

.. Οὐτε τὸν πατρίσιον εἶτε πατέρων εἰπούσιον, καὶ πατέρων
 μενος αὐτοῖς αἴρετοντος τὰς αὐχεταῖτες, τριπλασίας
 εἴδους οὐλούς, ὃντα πατηράτην εἴφροσύνην, εὐοήσιον οὐλή,
 οὐλούς τοῦ πατρίσιου Υἱούντα εἰπούσαντα τοῖς τοῦ
 οὐλής αὐτοῖς τοῦ Υἱούντα. Καὶ τοῦτο μὲν, αἴρεταις πάτερ,
 προσειργεῖται πατέρι τὰ μέγιστα τοῦ εἰδεομένου, καὶ
 οὐδίπου μὲν εἴτε τερψίν, πατηράτηται δὲ πρὸς τροφήν. Οὐτε
 καὶ τοῖς χαροπάς εἰπαγγέλτοντος. Ήδε αὖτις προστρόπα
 πρὸς τοῦ Σαρκοτάντος, οὐδέποτε τοῦ πατέρος καὶ αὐτούς,
 ηλάντις τοῦ πατέρος τῶν αἴροντας τοὺς αἴροντας τοὺς δικαῖους